॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वे देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्मे भेषजं करोति पञ्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मे भेषजं करोत्यृत्व्यां उपं दधात्यृत्नां क्रस्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंत्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्रजनयत्येवैनानेष व वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननुं वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्वे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार र् सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षति यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदर्धाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेऽप एवाभि समंनसः (३)

यं कामयेतापृशुः स्यादितिं वयस्याँस्तस्योप्धायांपुस्यां उपं दध्यादसँज्ञानमेवास्मैं पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भंवति यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्याँस्तस्योपुधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानमेवास्मैं पृशुभिः करोति पशुमानेव भंवति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्माँ चत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वतींर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दक्षिणायाड् श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ रस् उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-ऽ रसावेव प्रतिं दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि रहो वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ (५)

क्रस्यां उपधायं प्राण्भृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं च॥[१]

इन्द्रांग्री अव्यंथमानामिति स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंर्न्तिरंक्षिमिव वा एषेन्द्रांग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वै देवानामोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तिरंक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरंक्षं वै स्वंयमातृण्णान्तिरंक्षमेवोपं धृत्तेऽश्वमुपं (६) प्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अर्श्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः सम्ब्रीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत् ताभिवें ते दिशोंऽद्दश्हन्यद्दिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दशं प्राण्भृतंः पुरस्तादुपं (७)

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्तौद्धते तस्मौत्पुरस्तौत्प्राणा ज्योतिष्मतीमृत्तमामुपं दधाति तस्मौत्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशौक्षरा विराड्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्तौद्धते तस्मौत्पुरस्ताङ्ग्योतिरुपौस्महे छन्दा रसि पृशुष्वाजिमयुस्तान्वृंहृत्युदंजयत्तस्माद्धार्हंताः (८)

पृशवं उच्यन्ते मा छन्द् इति दक्षिणत उपं दधाति तस्माइक्षिणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द् इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तर्त ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तंर्तो धंते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित षिट्ठि श्रथ्सम्पंद्यन्ते षिट्ठि श्रवक्षरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवों बृह्त्यैवास्मै पृशूनवं रुन्छे बृह्ती छन्दंसाङ् स्वारांज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छेति स्वारांज्य सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथ्सप्त वै शींर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्ची प्राणाना से सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडितिं त्रिवृत् (११)

पृश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपाद्यत् तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्यरासुरा यदंक्ष्णयास्तोमीया अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्ह्ता एताश्चतुंस्त्रि १ शच॥ -----[२]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदस्रां अकुर्वत ते देवा एता

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्यांम सप्तद्श इतिं दक्षिणतोऽत्रं वै व्यांमान्नर् सप्तद्शोऽन्नमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकविश्श इतिं पृश्चात्प्रतिष्ठा वा एंकविश्शः प्रतिष्ठित्ये भान्तः पंश्चदश इत्यंत्तरत ओजो वै भान्त ओजंः पश्चदश ओजं एवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी

जंयित प्रतूर्तिरष्टाद्श इति पुरस्तांत (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यिभवृतिः
संविर्श इति दक्षिणतोऽत्रं वा अभिवृत्तिऽन्नर्रं सिव्र्शोऽन्नमेव दक्षिणतो धंते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चौ द्वाविर्श

ऽन्नमेव दक्षिणतो धंते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्ची द्वाविश्श इति पश्चाद्यद्विश्रेशतिर्द्धे तेन विराजौ यद्दे प्रतिष्ठा तेन विराजोरेवाभिपूर्वमन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवदश इत्युंत्तरतस्तस्माध्य हस्तयोस्तपस्वितरो योनिश्चतुर्विश्य इति पुरस्तादुपं पुरस्ताद्वि यांतयति गर्भाः पश्चविष्श इति दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अर्न्न पश्चिव्रशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत ओर्जिस्रिणव इति पृश्चादिमे वै लोकास्त्रिणव पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सुम्भरंणस्त्रयोवि श्र इति (१४) उत्तर्तस्तस्मांथ्यव्यो हस्तंयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकत्रि श

दधाति चतुंर्वि शत्यक्षरा गायुत्री गांयुत्री यंज्ञमुखम् यंज्ञमुखमेव

तृतीयः प्रश्नः

इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रि श इतिं दक्षिणतों-ऽसौ वा आंदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रि श्र इतिं पश्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षद्भि ५ श इत्युंत्तरतः सुवर्गो वै लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समेष्ट्रौ॥ (१५)

वै त्रिवृदितिं पुरस्तांथ्सव्यस्नंयोविष्श इतिं सुवृर्गो वै पर्श्वं च॥—[३]

अग्नेर्भागों ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति नृचक्षंसाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतः शुंश्रुवा रसो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्मान्नातोऽन्नमत्ति जनित्रई स्पृत र संप्तद्शः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६) अन्न र सप्तद्शोऽन्नमेव देक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते

धर्त्रः (१९)

भागों ऽसीत्युंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पश्चद्रशः (१७)
ओजं एवोत्तंर्तो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति वसूनाम्भागों ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वे वसंवो वंयज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि १ शो यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागों ऽसीतिं दक्षिणतोऽत्रृं वा आंदित्या

मित्रस्यं भागोंऽसीतिं पृश्चात्प्राणो वै मित्रोंऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकवि इशः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एंकवि इशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य

तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यतेऽदिंत्यै भागः (१८)
असीति पृश्चात्प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः
प्रतिष्ठित्यै देवस्यं सिवृतुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म
बृह्स्पतिर्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धेत्ते तस्मादुत्तरोऽधी
ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्यै तस्माद्भाह्मणानामुदीची
सिनः प्रसूता धूर्तश्चेतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै

अन्नंम्मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पश्चवि शोऽन्नंमेव दंक्षिणतो धंत्ते

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति यावांनाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्मांदक्षिणावृंतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव दंक्षिण्तो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणाम्भागोऽसीति पश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तोऽष्टाचत्वारि १ इत्युंत्तर्तोऽनयौर्लोकयौः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्वीर्यो (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतोऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्योजंस्वतीरुत्तर्तत ओंज्स्ब्यंव भंवत्यास्यौज्स्वी जांयतेऽको वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्क्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्द्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्यंवास्मां उच्छ्त्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

वै जुनित्रं पश्चद्शोऽदित्यै भागो वै धृर्तः सुमावंद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥———[४]

अग्नें जातान्त्र णुंदा नः सपत्नानितिं पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भार्तृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पश्चाज्ञंनिष्यमांणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इतिं दक्षिणतो ब्रंह्मवर्चसं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रंह्मवर्चसमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धौ एवोत्तंरतो धंत्ते तस्मौत् (२३) उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्जः षोडुशो यदेते इष्टेके उपुदर्धाति जाता इश्वेव जंनिष्यमाणा इश्व

भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य उपं दधाति पुरीषं वै मध्यंमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिंनुते

सात्मामुष्मिं ह्यों के भवित य एवं वेदैता वा अंसप्ता नामेष्टं का यस्येता उंपधीयन्तें (२४)

नास्यं स्पत्नों भवित पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजं मेवोत्तमाम्पृशुषुं दधाति तस्मौत्पशुमानुं त्तमां वाचं वदित दशंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायां क्ष्णयोप

छन्दा रेसि सुवृग्यांण्यास्नतैर्देवाः सुंवृगं लोकमायन्तेनर्षयः (२५) अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिमतेवृश्छन्दो वरिंवृश्छन्द् इति ता उपांदधत् ताभिर्वे ते सुंवृगं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति यान्येव छन्दा रेसि सुवर्गाणि

दधाति तस्मादक्ष्णया पुशवोऽङ्गानि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै

तैरेव यर्जमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत् (२६)

स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धांति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये सप्तस्त्रप्तोपं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्ये॥ (२७)

उत्तर्तो धंत्ते तस्मांदुपधीयन्त् ऋषंयोऽस्जत् यित्रचंत्वारिश्शच॥=[५]

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति
दिवर्ष संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ
इति वृष्टिंम्प्रवेत्यहंरन्वेति रात्रिंमुशिगिति वसून्प्रकेत इति
रुद्रान्थसुंदीतिरित्यांदित्यानोज इति पितृश्स्तन्तुरिति प्रजाः

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव देक्षिणतो वज्रं पर्योहद्भिजित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधंपितर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्रम्पं इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः पश्यंन्तीः शृज्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासुं त्रिवृदसीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

पृंतनाषाडितिं पश्त्रेवदित्योषंधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८)

मिंथुनमंदधात्ताः प्रजा मिंथुनी (२९)

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्श्तेहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्येव
प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽिस वेषंश्रिरिस्
वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽिस्
वेषंश्रिरिस् वस्यंष्टिर्सीतिं प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रति

ष्ठापयित् सात्मान्तरिक्षः रोहित् सप्राणोऽमुष्मिल्लाँके प्रति तिष्ठत्यव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवित् य एवं वेदे॥ (३०)

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिक्षं द्वादंश च॥———[६]

नाक्सिद्धिर्वे देवाः स्वंगं लोकमायन्तन्नांक्सदां नाकस्त्त्वं यन्नांक्सदं उपदर्धाति नाक्सिद्धिरेव तद्यजंमानः सुव्गं लोकमेति सुव्गो वे लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकंम्भवित यजमानायत्नं वे नांक्सदो यन्नांक्सदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांकसदे यन्नांकसदे (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्द्धे पश्चचोडा उपं दधात्यप्स्परसं पृवैनंमेता भूता अमुष्मिं ह्याँक उपं शेरेऽथों तनूपानीं रेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुं पृदर्धं द्वाये देताभ्यं पृवैनं देवतांभ्य आ वृंश्वति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकुसन्द्य उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति तादगेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची पत्यन्वौस्ते स्वयमातृण्णां चं विकुर्णी चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुर्विकुर्णी प्राणं चैवायुश्च प्राणानांमुत्तमौ धेत्ते तस्मौत्प्राणश्चायुश्च प्राणानांमुत्तमौ नान्यामुत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यदन्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

च् यजंमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोप्धेय स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्ते-

ऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अर्श्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अर्थो स्वर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विकुणी

यद्विंकुणीमुंप्दधांति देवानांमेव विक्रांन्तिमनु वि क्रंमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदुत्तर्तउपचारोऽग्निर्वायुमती भवति सिमंद्धौ॥ (३४) सम्भृतं यन्नांकुसदो यन्नांकुसद्स्तत्पंशूनामेषां वै द्वाविरंशतिश्च॥—[७] छन्दा इस्युपं दधाति पृशवो वै छन्दा इसि पृशूनेवावं रुन्द्वे

छन्दा रेस् वै देवानां वामम्प्रावो वाममेव प्रशूनवं रुन्द एता र ह वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स प्रशूनवांरुन्द्

यदेतामुंपदधांति पुशूनेवावं रुन्द्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं एव (३५) मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति

त्रुषुता यस मूब्रियानियास सूबानिवसर सिन्नामा प्रसास त्रिष्टुम् उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगंती्रुपं दधाति जागंता वै पृशवंः पृश्नेवावं रुन्द्धेऽनुष्टुम् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुथ्सृष्टमे बृह्तीरुष्णिहाः पृङ्कीरृक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दाङ्स्युपं दधाति विषुंरूपा वै पृशवंः पृशवंः (३६) छन्दाःस्सि विषुंरूपानेव पश्नवं रुन्द्धे विषुंरूपमस्य गृहे दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रेसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिश्चिनुते

वर्ष्म् वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसमुप्दधांति वर्ष्म्वैन र समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये॥ (३७)

तेजं एव प्रशवंः प्रशवो यजंमान एकंश्र॥———[८]
सर्वांभ्यो वै देवतांभ्योऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां

अस्याग्निं वृंश्चीर्न् यथ्स्युजं उपद्यांत्यात्मनैवैन र स्युजं चिनुते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिरग्निः

सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृतिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८) लोकमेति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्टका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छंत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष्

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिंमेवावं रुन्द्धे यदेंकधोपंदध्यादेकंमृतुं

वंर्षेदनुपिर्हार सादयित् तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षिति पुरोवात्सिन्रिसीत्यांहैतद्वे वृष्ट्ये रूप रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्वे संयानीभिर्वे देवा इमाल्लोंकान्थ्समययुस्तथ्संयानीना संयानित्वं यथ्संयानीरुपदधांति यथापसु नावा संयात्येवम् (४०) एवैताभिर्यजमान इमाल्लोंकान्थ्सं यांति प्रवो वा एषों-

तृतीयः प्रश्नः

यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि॰ हर्न्त्यहृंत एवास्याग्निरांदित्येष्ट्रका उपं दधात्यादित्या वा एतम्भूत्ये प्रतिं नुदन्ते योऽलम्भूत्ये सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

एवैनम्भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यांदित्यो रुच्मा देत्ते यौ-

ऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरूपदर्धाति प्लवमेवैतमग्नय उपं दधात्युत

ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्ट्रका उपदर्धांत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना र रोचंत एवमेवेष मनुष्यांणा रोचते घृतेष्ट्रका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतिम्प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयति (४२)

ऽस्रंगुस्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपांद्धत भूयस्कृद्सीत्येव भूयार्श्सोऽभवन्वनस्पतिंभिरोषंधीभिविरिवस्कृद्सीतीमामंजयन्प्राच्यसं प्राचीं दिशंमजयन्नूर्धासीत्यम्मंजयन्नन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे

देवासुराः संयंत्ता आसन्कर्नीया एसो देवा आसन्भूया एसो-

सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवन्न (४४)

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भवत्यभीमाल्लौंकाञ्जयति

भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवत्यपसुषदंसि श्येनसद्सीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप रूपेणैवाग्निमवं रुन्दे पृथिव्यास्त्वा द्रविंणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविंणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्द्धात्यभ्रे यत्ते पर् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्नोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्ययम् इत्यांहैष वा अग्निः पार्श्वजन्यो यः पर्श्वचितीक्स्तस्मादेवमाहर्त्व्यां उपं दधात्येतद्वा ऋतूनाम्प्रियं धाम् यदंत्व्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्द्वे सुमेक् इत्यांह संवथ्सरो व सुमेकंः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाप्रोति॥ (४६)

अभंवन्नायुंरेवर्त्व्यां उप् षड्विर्शतिश्च॥————[११] प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वत्वन्तं

अंश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति यौंऽश्वमेधेन

यजते सर्व एव भवति सर्वस्य वा एषा प्रायिश्वीतिः सर्वस्य भेषजर सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्निष् वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वम्पाप्मानम् (४७)

त्रित तरंति ब्रह्मह्त्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वे तत्प्रजापत्रिक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पश्नाम्वैत्सः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वों-ऽपसुजो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रति ष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्कृ वा अश्वंस्य सक्थ्यावृह्तद्देवाश्चंतुष्टोमनेव प्रत्यंदध्र्यंचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृह्द्वादंश च॥———[१२]
देवासुराः तेनर्त्व्यां रुद्रोऽश्मंत्रृषदे वडुदेनं प्राचीमिति वसोर्धारांमृग्निर्देवेभ्यः
सुवर्गायं यत्राकृतायं छन्दक्षितं पर्वस्व द्वादंश॥—[१३]देवासुरा अजायां वे ग्रंमुिः
प्रथमो देवयतामेतद्वे छन्दंसमृश्रोत्यष्टौ पंभाशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/